

nógv út sum ein barnagarður. Vit hongdu toy yvir klædnarúmið hjá børnunum, settu rulluborð uttanfyri vesið við deodorant, tyggigum, hárspray, klárðum neglalakki til nylonsokkarnar um hol kom á teir, og ørðum neyðsynjar produktum. Vit høvdu verið í gongd eina løððøtu, so komu teir enduliga við blómunum – tað sum bara skuldi taka tveir tímar bleiv til fimm tímar. So enduliga kundu blómurnar setast í krukkurnar.

Tann eina stovan bleiv gjørd til eitt hugnaligt barnarúm, har tey børnini sum vóru við kundu hugna sær við chipsi, dippi og øðrum. Tað sum bleiv biða sum longst við, var at seta bommborðið upp við øllum 29 kg av bommmum, tí tað var skjótt at ein ella báðar tvær mýs finga sær burturav. Til endans var bara eftir at fáa sangheftini uppá pláss og borðplanin fullfíggaðan, sum by the way var gjørdur uppá 15 minuttir hehe. Nú nærkaðist klokkan midnátt, so vit bæði vórðu send til hús í song og at gleða okkum til sjálvan dagin, tí tvær av vinkonunum hjá mær vóru eftir og skuldu orna restina.

Tann stóri dagurin:

Kl 07.45 leygarmorgunin skuldi eg upp og tað einasta eg skuldi hugsa um, var at busta tenn og taka pyntið til hárið, sum vóru orduligar blómur við og so eisini slørið. Sjálvandi gloymdi eg so blómurnar og slørið... typiskt. Eg mátti so pent ringja til babba og biðja hann koma við tí. Eg var hjá frisørini í Divine á Glyvrum í 3-4 tímar og vit høvdu góða tíð. Eg fekk morgunmat frá henni, og enntá eisini roykjipausur, og nervarnir, tað var tá ein býur í Kina. Fotografurin kom at taka nakrar myndir klokkan 10 og tað var skjótt, so hevði hann fingið sínar myndir. Hann fór so víðari at taka myndir av Gestur, sum frammanundan hevði verið hjá Salong Haldu og fingið sett sær hárið. Heimkomin aftur frá frisørini, var hann um at skíta í buks so nervøsur hann var. Hann var noyddur at lata seg í beinaveg og var hann í føroyskum klæðum, sum mamma hansara og mamma mín høvdu gjørt. Ímeðan hann so gekk og biðaði eftir klókkuni, fór hann trippandi yvir til nábúgván, sum eru vinfólk okkara.

Tá eg so enduliga var liðug hjá frisørini fór eg heim til mammu og babba at lata meg í og var fotografurin longu har, so eisini

eg mátti skunda mær at lata meg í, so hann kundi fáa sínar myndir. Tað var bara brúðarkjólán eg skuldi í og var tað skjótt ornað. Kjólin varð bílagdur í Januar frá dressilyme.com uppá mát. Hann passaði næstan perfekt, tí tað vóru bara stropparnir, sum skuldu styttest eitt sindur, men tað gjørdi svigermor í eini handavending. Eg

kom so sjálvandi í eina krisu, tí slørið var við at detta úr og ongin slapp at fixa tað, so tað bleiv ringt eftir frisørini, sum kom sum eitt snarljós og hjálpti mær. Eftir krisuna hjá mær vóru øll so klár, og fóru tey oman í kirkjuna. Nú vóru so bara eg og beiggi mín, sum skuldi koyra meg eftir, so vit góvu okkum góða tíð. Tá klokkan so var 4 minuttir yvir 14:00, so hildu vit, at vit eisini máttu fara at ragga okkum, tí prestur hevði sagt, at eg skuldi koma klokkan 14:07. Eg bleiv koyrd oman í kirkjuna av beiggja mínum í einum Toyota Mark 2.

Komin oman í Rituvíkar Kirkju, siggi eg so allar tær fittu brúðargentirnar í gongini. Tvær vóru 12 ár, ein 4 ár og ein 2 ár og allar í føroyskum klæðum, sum vóru gjørd til endamálið. Blómutyssini vóru líka sum mítt brúðarblómutyssi, men bara minni, har vit høvdu reyðar og hvítar bóndarósar, bláar hortensiar og eucalyptus greinar í – blómutyssini vóru tískil ikki pára rund.

Eg sá fyri mær lötuna, tá eg fór gangandi inn kirkjugólvið – tútbrølandi – men eg kláraði at halda mær og græt ikki. Løtan í kirkjuni var heilt fantastisk og prædikan hjá prestinum var so deiliga persónlig, akkurát sum vit

ynsktu tað. Tá onkrir ávísir sálmar komu, tá kláraði eg so ikki at halda mær meira og byrjaði at gráta.

So gjøgnumførd sum vit vóru, so høvdu vit bílagt okkum sápubløðrur ístaðin fyri at hava rís, tí eg tímdi ikki at hava rís allastaðni, tá vit skuldu taka myndir við kirkjuna. Vit fóru so í brúðarbilin, sum forrestin var ein

Scania R620 trekkjari. Vit koyrdu eitt sindur runt og fóru so inn aftur í kirkjuna at taka familju myndir, og aftaná tað portrait myndir, har eg var noydd at ofra meg út í tað váta grasið við mínum gull glitrutu stilettum/sandalum. Eftir at hava

tikið fleiri myndir, byrjaði tað so smátt at blíva kalt, so vit skundaðu okkum niðan í kirkjugarðin at taka eina mynd, har vit lögdu eitt knppholsblomstur á grøvina hjá ommu og abba mínum. Nú hildu vit, at vit vóru liðug, men kom eg so í tankar um, at ein vinkona hevði sagt nakrar dagar frammanundan brúðleypið, at vit máttu minnast til at taka eina pára vanliga mynd, har vit bara stóðu og hugdu beint fram, og faktist er tað myndin, sum

vit bæði eru allar glaðast fyri. Vit høvdu síðani deilt tær allar, allar síðstu uppgávurnar út til tvær vinkonur, so tá vit komu niðan í barnagarðin var alt klárt. Vit høvdu eisini fingið tær til at læna tveir hitablásarar at hava í teltinum og tað høvdu tær eisini ornað, ímeðan vit høvdu tikið myndir.

Veitslan

Teir 140 innbodnu gestirnir byrjaðu so smátt at koma kl 18.00. Teir finga tikið myndir av sær av fotografinum – OPH foto – og so eisini myndir til gestabókina. Vit høvdu syrgt fyri, at gestirnir komu eitt sindur tíðliga, so tað var klárt at fáa matin eitt sindur yvir klokkan 19. Mín sann, um tað riggaði! Tað varð borðreitt við húsasúpan sum forrætt, lambskjót við vanligum eplum, rómaeplum, grønmeti og sós til høvuðsrætt, og so vóru bingokúlu-smákøkur settar á borðið, so man fekk okkurt søtt aftur við kaffinum.

Vit høvdu eitt deiligt kvøld og til borðstjórar høvdu vit Jonhard Hansen og John Andersen, sum eru kendir frá Vespureiðrinum. Teir vóru also líka stuttligir til brúðleypið, sum teir eru, tá ið teir eru í Vespureiðrinum. Teir finga øll fólkini við uppá tað og tá man hugdi útyvir fjøldina, so sá tað eisini út til, at øll hugnaðu sær. Teir komu við tí góða hugskotinum um, at fyri man skuldi heilsa uppá tey man sat

syngjandi “HER ERI EG, HER ERI EG” og svaraðu gestirnir so “godag godag godag”. Tað var nokk eitt av hæddarpunktunum á veitsluni .. hehehe. Talur og sangir vóru eisini, og fleiri roykjipausur vóru ímillum, sum vórðu stýrðar við eini dómarafloytu, Tað var alt so deiliga passaligt, tí tá kundu tey sum vóru í føroyskum klæðum køla seg niður og – ella man fekk sær bomm frá bommbuffetini.

Borðhaldið var nú komið at enda og alt skuldi ruddast av. Vit høvdu syrgt fyri fýrverki, fyri at fáa allar gestirnar út úr høllini, so pláss var fyri at rudda vekk og gera klárt til eitt stórt køkuborð – tí vit valdu ikki at hava nakra dessert. Vit hildu, at fyrst hava dessert og so køkuborð, tað bleiv eitt sindur óneyðugt. Eftir borðhaldið, var høllin nú eitt dansigólv og man kundu fáa sær køkur, um man hevði hug til tað. Vit dansaðu fyrst føroyskan dans, við tí nýggju brúðarvísuni, har eitt fitt par av Húsum og Klaksvík kom at skipa. Síðani dansaðu vit brúðarvalsín, har vit høvdu fingið LM band at spæla undir og teir spældu eisini til dansin. Eftir hetta, kom brúðarkøkan á borðið, sum Jórún Skorheim køkur hevði gjørt.

Vit høvdu ein heilt einastandandi dag, har alt bara var perfekt – men veðrið kundi havt verið betri hehe. Uttan alla tað góðu hjálpina, høvdu vit ikki kunna fingið ein so væl eydnaðan dag, og høvdu vit nokk heldur ikki hildið okkum innan fyri okkara budget – 100.000 krónur – tí, at nógv av uppgávnunum vóru DIY, sum vit finga hjálp til. Tað er bara at byrja nóg tíðliga at fyrireika, tí tað eru øgiliga nógv ting, ið skulu fáast uppá pláss til eitt brúðleyp – meir man fyrireikar í góðari tíð, minni stress verður dagarnar uppundir sjálvst brúðleypið. Tá dagurin so enduliga kemur, so er bara at slappa av og njóta hvørt sekund, tí dagurin gongur ómetaliga skjótt.

Vit vildu helst hava, at veitslan bleiv hildin her í bygðini, og so vildu vit eisini helst hava eitt brúðleyp, sum ikki var líka sum hjá øllum øðrum og tað haldi eg vit finga. Tað besta við degnum var nokk, tá vit søgdu ja til hvønn annan og bommborðið var eisini lekkurt hehe. Vit hava ikki verðið á brúðiferð enn, men tað verður nokk í næsta summer.